

Sara Blædel

Pigen under træet

320 sider

Politikens Forlag

Ikke noget at sige til at bogen er en af fuldtræfferne på bøgernes bestsellerliste i 2019. Ja, eller skal vi være vittige og sige, at mange sikkert lagde Pigen under **JULE**træet sidste år.

Denne gang er der masser af stof, vi som læsere kan identificere os i, nemlig fra ungdomstiden, vores allesammens ungdom, hvor konflikter med forældre, landvindinger i kæresteriet og masser af høj musik stod i kø op vore to-do-lister.

Det er her, Pigen under træet vinder.

Handlingen, det bærende og selve plottet; det er til at overse spændingen i. Lige af skolepigen Susan, der forsvandt under en lejrskoletur til Bornholm i 1995, bliver fundet Ekkodalen på øen. Så går journalisten Camilla Lund på Morgenavisen i aktion.

Mens Louise Rick bliver kaldt hjem, fordi hendes mor har forsøgt selvmord, fordi konen har forladt ham.

Konen, viser det sig, har gået i klasse med afdøde, og var med på den famøse lejrskoletur. Og så går det hu hej derudaf med opklaringen.

Det hele er ok fundet på men så heller ikke mere. Handlingen er altså af sådan en, man vil kunne finde på over et glas rødvin og en glad aften.

Men Sara Blædel skal have stor ros for den energi hun lægger i beskrivelserne. Miljø, stemning og dialoger er helt i top. Også den for læserne helt uvante drejning, at Louise Rick bogen igennem nærmest er i en døs og das holdt oppe på piller, idet hun naturligvis er både reflekterende og sorgfuld over broderens selvmordsforsøg.

Man kan indvende, at der er lige lovlig mange sidehandlinger og sidespor, der ganske vist ender med at have noget med udåden fra dengang at gøre. Og som krimiforfatter er man da også nødt til hele tiden at forny sig. Uden selv at være forfatter må det dog have være muligt at levere lige så godt uden al for megen side- og korridorsnak.

Men ok. Det skulle altså med den her gang. Og det er endt med et brag af en bog, hvor vi naturligvis kommer ud i bøgeskove, modbeklædte klippeformationer, små sprækker, hvor vi får mad fra Sticks´n Sushi, ganske hverdagsagtigt, , hvor geografiske steder som Osted og Humlebæk, Bregnetved og Roskilde svirrer om os, så man på en eller anden måde føler sig lokalkendt, selv om navnene kun i visse tilfælde bliver nævnt sporadisk. Geografien i den kontekst giver nemlig bogen et ekstra pift.